DZIENNIK URZĘDOWY
WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ
W KRAKOWIE

Kraków, 31 grudnia 1953 | Nr 15*) | Poz. 59-62

TREŚĆ:

CZĘŚĆ I.
PRZEPISY OBOWIĄZUJĄCE:

59
UCHWAŁA
Wojewódzkiej Rady Narodowej w Krakowie

z 29 grudnia 1953 r.

w sprawie podniesienienia hodowli i zapewnienia bazy paszowej w województwie krakowskim.

Specyficzne warunki wojew. krakowskiego, a w szczególności jego części południowych sprzyjają rozwojowi hodowli i powodują, że hodowla winna stać się główną gałęzią rozwoju naszego województwa.

Podstawę dla hodowli stanowi wysoki procent trwałych użytków zielonych, wynoszących w niektórych powiatach do 34% ogólnego obszaru użytków rolnych, oraz sprzyjające warunki dla uprawy roślin pastewnych.

O tym, że hodowla w województwie krakowskim jest czołową gałęzią gospodarki rolnej świadczy fakt, że przychód z hodowli w grupie gospodarstw do 3 ha stanowi 54% ogólnego dochodu tych gospodarstw, a w grupie od 3 do 6 ha aż 57%.

W dziedzinie produkcji zwierzęcej województwo ma już pewne osiągnięcia; wyrażające się one między innymi wzrostem pogłowia w stosunku do 1938 roku:

trzody chlewnej	o 52%
owiec	„ 50%
drobiu	„ 63%

Poprawiła się dzięki pracy hodowlanej i sztucznej inseminacji jakość pogłowia owiec i wzrosła ich produktywność z 1,4 kg do 1,7 kg wełny. W masie poprawił się stan jakościowy bydła i wzrosła wydajność jednostkowa mleka z 1.300 ltr. do 1.550 ltr. rocznie.

Podniosła się także jakość i nośność drobiu, wzrosła produkcja mięsa, mleka i jaj. Wzrost ten wynosi na 100 ha użytków rolnych w porównaniu z 1938 r. dla mięsa z 40 q na 60 q, dla mleka z 661 q na 700 q, jaj z 16.500 sztuk na 31.000 sztuk.

Osiągnięcia te możliwe były dzięki Władzy Ludowej — poprzez stworzenie warunków opłacalności hodowli, właściwą politykę cen i premiowanie, pomoc zootechniczną i weterynaryjną.

Na te osiągnięcia wpłynął też wzrost umiejętności żywienia i pielęgnacji, oraz zainteresowanie się hodowlą ze strony pracujących chłopów.

Mimo tych osiągnięć istnieje szereg braków i niedociągnięć hamujący dalszy rozwój hodowli.

Jeśli wzrost pogłowia bydła w skali wojewódzkiej jest zadawalający, to niektóre powiaty wykazują niedostateczne ilości bydła. Np. powiat Chrzanów na 100 ha użytków rolnych posiada 45 sztuk, Olkusz 48 sztuk, Miechów 50 sztuk, wtedy kiedy średnia wojewódzka wynosi 63,2 sztuk.

Podobnie jest na odcinku trzody chlewnej i tak np. pow. Limanowa posiada 21 sztuk na 100 ha użytków rolnych, Olkusz 21 sztuk, Nowy Targ 22 sztuk, wtedy kiedy średnia wojewódzka wynosi 34,4 sztuk.

Niezadawalający jest rozwój hodowli owiec na terenach nizinnych, szczególnie w powiatach Oświęcim i Dąbrowa, gdzie średnia ilość wynosi 3,5 sztuk, wtedy kiedy średnia wojewódzka wynosi 13,5 sztuk na 100 ha użytków rolnych, a istnieją pewne możliwości osiągnięcia w tych powiatach zadań nakreślonych Planem 6-cio letnim.

Wzrost poprawy jakości pogłowia i produktywności bydła, oraz owiec jest niezadawalający. Bardzo poważne zaniedbania istnieją na odcinku hodowli zarodowej i sieci stacji kopulacyjnych. Niedostateczna jest jeszcze sieć służby weterynaryjnej i sieć zakładów leczniczych dla zwierząt.

W następstwie słabej walki ze strony Prez. Rad Narodowych o wzrost produkcji rolnej, niewystarczającej opieki zootechnicznej i weterynaryjnej, oraz słabego instruktażu ze strony służby rolnej mającego jeszcze miejsce liczne upadki zwierząt, jak też istnieje duży procent jałowości krów.

Podstawowym hamulcem dalszego rozwoju hodowli jest niedostateczna baza paszowa.

Dla zapewnienia dalszego rozwoju produkcji zwierzęcej Wojewódzka Rada Narodowa zobowiązuje Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej do opracowania w terminie do 15. I. 1954 roku 2-letniego planu rozwoju hodowli i określenia środków zapewniających wykonanie tego planu w oparciu o uchwałę Rady Ministrów z dnia 17 grudnia 1953 r. w sprawie rozwoju hodowli i w oparciu o następujące wytyczne:

I.

W zakresie zwiększenia ilości pogłowia i podnoszenia produkcji zwierząt.

1. Odnośnie hodowli bydła należy:

a) osiągnąć w skali wojewódzkiej ponad 65 sztuk na 100 ha użytków rolnych, a szczególnie zwiększyć pogłowie bydła w powiecie Olkusz ponad 54 sztuki, Miechów ponad 60 sztuk, Dąbrowa Tarnowska ponad 62 sztuki, Tarnów ponad 53 sztuki, Brzesko ponad 63 sztuk na 100 ha użytków rolnych;

b) dążyć przez należyty wychów młodzieży i racjonalne żywienie do znacznego podniesienia średniej wagi bydła i osiągnąć rocznie od krowy rasy czerwonej polskiej ponad 1.700 ltr. mleka, a od krowy rasy nizinnej ponad 2.000 ltr. mleka.

2. Odnośnie hodowli trzody chlewnej należy:

a) osiągnąć w skali wojewódzkiej ponad 43—44 sztuki na 100 ha użytków rolnych, a szczególnie zwiększyć pogłowie w powiatach Chrzanów i Nowy Targ ponad 25 sztuk, Limanowa ponad 30 sztuk, Żywiec, Myślenice i Nowy Sącz ponad 35, Olkusz ponad 40, Kraków, Tarnów, Brzesko, Bochnia, Wadowice ponad 50 i Miechów ponad 53 sztuki na 100 ha użytków rolnych;

b) dążyć do doprawy jakości bekonów, jak również do poprawy materiałów trzody chlewnej typu mięsa słoninowego przez dobór odpowiedniego materiału, oraz należyty wychów i żywienie.

*) Ostatni w 1953 r.

3. Odnośnie hodowli owiec należy:

a) osiągnąć w skali wojewódzkiej 18—19 sztuk na 100 ha użytków rolnych, przy czym w powiecie Oświęcim ponad 7 sztuk, Dąbrowa Tarnowska ponad 8 sztuk, Kraków ponad 10 sztuk, Chrzanów ponad 11 sztuk, Tarnów, Bochnia, Brzesko, Miechów, Wadowice ponad 15 sztuk, Olkusz, Limanowa, Myślenice ponad 18 sztuk i powiat Nowy Sącz ponad 25 sztuk na 100 ha użyków rolnych;
b) dążyć do zwiększenia wydajności wełny rocznie średnio od 1 owcy powyżej 2 kg, przy równoczesnej poprawie jej jakości;
c) osiągnąć wzrost pogłowia owiec i jego wydajność przez zwiększenie liczby dobrych rozpłodników, szersze stosowanie sztucznego unasiennienia, oraz przez racjonalne żywienie szczególnie w okresie zimowym.

4. Odnośnie hodowli drobiu należy: osiągnąć wydajność ponad 110 sztuk jaj od 1 nioski rocznie w skali wojewódzkiej przez poprawę wartości pogłowia, wykorzystując do tego celu maksymalnie zakłady wylęgowe, oraz przez racjonalne żywienie, pielęgnację i walkę z chorobami zakaźnymi.

5. W zakresie pomieszczeń dla inwentarza należy w celu umożliwienia należytej jego pielęgnacji, dążyć do poprawy warunków higieny tych pomieszczeń przez urządzenie okien, wentylacji, ścieków, bielenie i odkażanie. Do realizacji tych zadań należy zapewnić zaopatrzenie w niezbędne materiały budowlane.

II.

W zakresie rozbudowy bazy paszowej należy dążyć do:

1. Podniesienia gospodarki łąkowo pastwiskowej przez rozszerzenie zakresu robót melioracyjnych, należyte użytkowanie, pielęgnowanie i nawożenie.

Należy znacznie rozszerzyć zakres tych prac przez uwielokrotnienie udziału zainteresowanych rolników tak, by można było osiągnąć w 1954 r. dalszych 8.000 ha, a w 1955 r. 11.000 ha łąk i pastwisk. Służba wodno-melioracyjna winna udzielić pracującym chłopom wydatnej pomocy technicznej przy podejmowaniu i realizowaniu zobowiązań w zakresie robót wodno-melioracyjnych. Należy objąć podstawowymi pracami pielęgnacyjnymi (rozrzucanie kretowisk, niszczenie chwastów) cały obszar użytków zielonych, zaś pracami konserwacyjnymi cały obszar zmeliorowanych łąk i pastwisk.

Nawożeniem organicznym należy rocznie obejmować 25% ogólnej powierzchni użytków zielonych, tj. około 50.000 ha. Wykonanie tego zadania zależne jest od racjonalnego gromadzenia i przechowywania obornika, gnojówki i kompostu.

Straty wynikające z nieodpowiedniego przechowywania tych nawozów wynoszące obecnie co najmniej równowartość 40.000 ton nawozów azotowych, oraz 25.000 ton potasowych, muszą ulec radykalnemu zmniejszeniu.

Dla uzyskania dodatkowych środków nawozowych należy doprowadzić do uporządkowania w roku 1954 gospodarki obornikiem i gnojówką co najmniej w 75.000 zagrodach, oraz założyć pryzmy kompostowe w 50.000 gospodarstw, a w r. 1955 uporządkować gospodarkę obornikiem i gnojówką w 200.000 gospodarstw, jak również założyć pryzmy kompostowe w 100.000 gospodarstw.

Ponadto należy wprowadzić i upowszechnić na terenach obfitujących w złoża torfowe, a w szczególnie w powiecie Nowy Targ, stosowania torfu na ściółkę.

Dla zwiększenia ilości i jakości zbieranego siana z łąk, koniczyn i lucern należy upowszechnić wczesne koszenie i racjonalne suszenie na rusztowaniach. Dla umożliwienia chłopom racjonalnego suszenia na rusztowaniach, dostarczyć należy po 25.000 m³ żerdzi rocznie.

Dla dalszego podnoszenia wydajności pastwisk, oraz racjonalnego wypasu, należy wprowadzić kwaterowy wypas w spółdzielniach produkcyjnych i na pastwiskach gromadzkich na obszarze 1.000 ha w r. 1954, a na 5.000 ha w r. 1955. Ponadto należy zobowiązać Gminne Rady Narodowe do opracowania dwuletniego planu zagospodarowania wszystkich pastwisk gromadzkich i do wprowadzenia użytkowania ich w oparciu o opracowany regulamin. Do tego celu należy zapewnić potrzebne ilości materiałów w postaci drzewa, oraz kompletów do elektycznego grodzenia pastwisk.

Celem podniesienia wydajności hal, należy zaprowadzić racjonalny sposób koszarowania owiec polegający na wprowadzeniu najnowszych doświadczeń naukowych, a umożliwiający trzykrotne zwiększenie powierzchni nawożenia, przy tym samym stadzie. Zobowiązuje się Prezydia Powiatowych Rad Narodowych do opracowania planów zagospodarowania i użytkowania hal.

2. Zwiększenia obszaru uprawy lucerny i innych motylkowych przez zmniejszenie uprawy owsa w powiatach nizinnych, oraz ograniczenie uprawy zbóż o około 10.000 ha w ciągu dwóch lat w terenach położonych powyżej 600 m ponad poziom morza, co zmniejszy równocześnie procesy erozyjne.

Rozszerzyć uprawę lucerny z 6.000 ha do 20.000 ha w powiatach Miechów, Dąbrowa, wschodnia część powiatu Olkusz, pow. Kraków, Bochnia, Brzesko, rejon Doliny Dunajca. Rozszerzyć uprawy poplonów ścierniskowych, oraz poplonów ozimych. Dla tych celów w ciągu dwóch lat należy stworzyć w województwie poprzez kontraktacyjną bazę nasienną dla 100.000 ha poplonów ścierniskowych i 40.000 ha poplonów ozimych, oraz dążyć w tym okresie do obsiewu maksymalnych obszarów poplonami.

3. Podniesienie plonu i zwiększenia o 50% powierzchni upraw okopowych, pastewnych i tak: w powiatach nizinnych buraka pastewnego i marchwi pastewnej jako plonu głównego, oraz brukwi i rzepy ścierniskowej jako poplonów, zaś w powiatach górskich uprawy brukwi jako plonu głównego.

4. Rozszerzenia akcji zakiszania pasz i objęcia nią w 1954 roku 35.000 gospodarstw, a w 1955 roku 75.000 gospodarstw.

III.

W zakresie podniesienia hodowli zarodowej należy:

1. Rozbudować stado podstawowe dla zabezpieczenia potrzebnej ilości wartościowych rozpłodników i tak: powiększyć liczbę krów wpisanych do ksiąg hodowlanych z 4,200 sztuk do co najmniej 6.500 sztuk, maciorek owiec z 800 sztuk do co najmniej 2.000 sztuk.

2. Dla odświeżenia krwi, importować z poza województwa 12 buhai rasy nizinnej czarno-białej, 35 knurów (w tym 20 w. b. 10 b. zwisłouchej, 5 puławskiej), oraz 30 tryków rasy polskiej białej długo-wełnianej.

3. Dla uzupełniania braków w rozpłodnikach należy uruchomić w roku 1954 stację inseminacyjną krów w Miechowie, oraz w 1955 roku w Tarnowie, Nowym Sączu i Nowym Targu.

IV.

W zakresie opieki zooweterynaryjnej.

Dla polepszenia opieki weterynaryjnej należy dokonać rewizji podziału województwa na rejony weterynaryjne, przyjmując, że jeden rejon będzie obejmował najwyżej 2 gminy, oraz przystąpić do uruchomienia w latach 1954 i 1955 rocznie po 5 nowych punktów i 6 nowych podpunktów weterynaryjnych — tak, by w roku 1955 sieć placówek weterynaryjnych wzrosła z 60 punktów do 70 punktów i 12 podpunktów.

Należy doprowadzić do tego, aby w każdej gromadzie był przeszkolony przodownik weterynaryjny.

Dla zmniejszenia strat wynikających na skutek chorób zaraźliwych należy zwiększyć liczbę szczepień ochronnych trzody chlewnej o 50%, a drobiu o 25%.

Dla zwalczania jałowości krów, przeprowadzić rejestrację krów jałowych, masowe ich badania i leczenie. Leczeniem należy objąć w r. 1954 — 8.000 krów, a w r. 1955 — 12.000 krów.

Zwiększyć pomoc w zakresie poradnictwa żywieniowego przez obsadzanie stanowisk zootechników, systematyczne ich szkolenie i powiązanie ich pracy ze spółdzielniami produkcyjnymi, gromadami i służbą weterynaryjną.

V.

Dla umocnienia gospodarczego spółdzielń produkcyjnych i zwiększenia ich oddziaływania na pracujących chłopów plan winien przewidywać:

1. Stworzenie warunków do dalszego rozszerzenia hodowli zespołowej w rozmiarach wykorzystujących maksymalnie istniejące możliwości we wszystkich spółdzielniach produkcyjnych.

2. Zaprowadzenie hodowli zarodowej w dobrze zagospodarowanych spółdzielniach.

3. Pełne zabezpieczenie bazy paszowej w spółdzielniach produkcyjnych w oparciu — o ile na to warunki przyrodnicze pozwalają — o własną bazę nasienną roślin pastewnych.

4. Racjonalne zagospodarowanie użytków zielonych łącznie z prowadzeniem kwaterowego wypasu na pastwiskach.

5. Zapewnienie na jedną krowę dwóch ton i na jedną owcę 3 q kiszonek rocznie.

VI.

Plan winien wskazywać sposoby zapewnienia wykorzystania pomocy Państwa w pełni przez mało i średniorolnych chłopów i przez to uniemożliwienie przechwytywania choćby częściowego — pomocy przez elementy spekulancko-kułackie.

Celem należytego wykorzystania pomocy Państwa, oraz możliwie pełnego wykorzystania rezerw dla podniesienia hodowli, należy dokonać jak najszerszej mobilizacji mas pracujących chłopów, członków spółdzielni produkcyjnych, robotników rolnych i całego aktywu wiejskiego, a w szczególności Komisji Radzieckich i Komisji Kontrolno-Doradczych w gromadach.

Do prac nad podniesieniem hodowli włączyć ZSCh, Koła Gospodyń Wiejskich, ZMP, oraz stworzyć w każdej gromadzie aktyw, którego zadaniem będzie realizacja postawionych przed gromadą zadań. Ze strony Rad Narodowych i służby rolnej zapewnić opiekę i pomoc fachową w rozwijaniu współzawodnictwa, a szczególnie konkursów hodowlanych.

Dla udzielenia aktywowi gromadzkiemu pomocy w rozpracowaniu i realizacji zadań, należy przydzielić każdemu z pracowników w rolnictwie jedną gromadę pod opiekę.

Nasilić pracę upowszechnienia wiedzy rolniczej, wykorzystywać i wprowadzać najnowsze zdobycze nauki rolniczej w zakresie żywienia, wychowu, higieny itp. Szerzej niż dotychczas popularyzować doświadczenia miczurinowców, oraz przodujących spółdzielń produkcyjnych.

Uruchomienie olbrzymich rezerw tkwiących w naszym rolnictwie i właściwe wykorzystanie pomocy Państwa dla pełnego wykonania postawionych zadań stanie się możliwym wtedy, kiedy Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej i Prezydia terenowych Rad Narodowych podchwycą inicjatywę pracujących chłopów, wyjdą jej na spotkanie, rozszerzą i pogłębią ją i pomogą pracującym chłopom w realizacji podjętych zobowiązań.

Za Prezydium W. R. N.:

Antoniszczak Jan — Sekretarz

Dobieszak Ryszard — Przewodniczący

60

UCHWAŁA

Wojewódzkiej Rady Narodowej w Krakowie
z 30 grudnia 1953 r.

w sprawie świetlic wiejskich.

Wojewódzka Rada Narodowa po wysłuchaniu sprawozdania koreferatu i dyskusji na temat działalności świetlic wiejskich stwierdza, że pomimo osiągnięć cyfrowych, jakość pracy kulturalno-oświatowej na wsi pozostawia wiele do życzenia, a w bieżącym roku uległa poważnemu zahamowaniu.

Biorąc pod uwagę niepokojący ten stan rzeczy, Wojewódzka Rada Narodowa, postanawia:

1. Ożywić i podnieść na wyższy poziom działalność istniejących świetlic gminnych gromadzkich przez:

a) zwiększenie liczby zespołów w każdej świetlicy gminnej do 4, a w świetlicy gromadzkiej do dwóch, przy czym należy szczególną uwagę zwrócić na organizowanie zespołów wiedzy rolniczej, oraz kółek miczurinowskich;

b) zobowiązać Domy Kultury wszystkich szczebli do zorganizowania Poradni dla kierowników świetlic wiejskich i kierowników zespołów artystycznych;

c) zobowiązać Związek Literatów Polskich, Związek Plastyków, Teatry, oraz inne instytucje zawodowe do otoczenia opieką zespołów świetlicowych, jak również zapewnić pomoc szkół rolniczych dla zespołów wiedzy rolniczej w świetlicach;

d) w ramach ruchu łączności miasta ze wsią, zapewnić pomoc amatorskiego ruchu związków zawodowych dla zespołów świetlicowych;

e) zorganizować konkursy tematyczne związane z aktualnymi wydarzeniami.

2. Zlecić Prezydium W. R. N.:

a) przeprowadzenie na terenie całego województwa ewidencji świetlic, zespołów, wyposażenia świetlic;

b) unormowanie przynależności organizacyjnej świetlic i zespołów;

c) dopilnowanie rytmicznego i terminowego realizowania budżetów;

d) przyjście z pomocą w wykończeniu rozpoczętych budów przeznaczonych na cele kulturalno-oświatowe przy jaknajszerszym wyzyskaniu środków społecznych.

3. Skoordynować działalność kulturalno-oświatową wszystkich organizacji masowych działających na terenie wsi i w tym celu zorganizować Kolegia koordynacyjne przy Wydziale Kultury Prezydium WRN do końca stycznia 1954 r. i przy Oddziałach Kultury Prezydiów PRN. do końca lutego 1954 r.

4. Zobowiązać Prezydium Rad Narodowych do obsadzenia kwalifikowanymi kadrami Wydziału Kultury Prezydium WRN i Oddziałów Kultury Prezydiów PRN, jak również uzupełnić wakujące stanowiska kierowników świetlic gminnych.

4. Zobowiązać Wydział Kultury Prez. WRN. do opracowania planu szkolenia kadr pracowników świetlicowych i systematyczne realizowanie tego planu.

6. Zobowiązać Prezydium WRN do zorganizowania w I. kwartale 1954 r. odprawy dla Przewodniczących Prezydiów PRN. i GRN. — celem podania głównych wytycznych do pracy w świetlicach na rok 1954.

7. Zobowiązać Komisje Kultury i Sztuki oraz Oświaty Wojewódzkiej Rady Narodowej do wspólnego opracowania form i sposobów objęcia opieką i instruktażem świetlic wiejskich przez terenowe komisje radzieckie.

Za Prezydium W. R. N.:

Antoniszczak Jan — Sekretarz

Dobieszak Ryszard — Przewodniczący

61

ZARZĄDZENIE

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Krakowie
z 31 grudnia 1953 r.

o ustaleniu stawek wynagrodzenia za dostarczenie środków przewozowych niemechanicznych na rzecz wojska i służby bezpieczeństwa publicznego w czasie pokoju.

Na podstawie art. 15, ust. 2 i 4 ustawy z dnia 18 lipca 1950 r. o dostarczeniu środków przewozowych na rzecz wojska i służby bezpieczeństwa publicznego w czasie pokoju (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 322) Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej ustala następujące stawki wynagrodzenia za dostarczenie środów przewozowych niemechanicznych na rzecz wojska i służby bezpieczeństwa publicznego w czasie pokoju, z mocą obowiązującą od 1 stycznia 1954 r.

		zł
1.	Za dostarczenie wozu z zaprzęgiem 1-konnym wraz z obsługą i paszą na terenie woj. krakowskiego od 1 do 24 godzin za dobogodzinę	4,03
	za każdą następną godzinę po upływie 24 godzin	1,68
2.	Za dostarczenie wozu z zaprzęgiem 2-konnym, obsługą i paszą na terenie woj. krakowskiego od 1—24 godzin, za jedną godzinę pracy . . .	6,16
	za każdą następną godzinę pracy po upływie 24 godzin	2,57
3.	Za dostarczenie konia z uprzężą, pociągową obsługą i paszą dla konia, na terenie woj. krakowskiego od 1—24 godzin, za jedną godzinę pracy .	3,85
	za każdą następną godzinę po uływie 24 godzin .	1,60
	Podstawą ustalenia powyższej stawki było wyłączenie amortyzacji wozu.	
4.	Za dostarczenie pary koni z uprzężą pociągową obsługą i paszą dla koni na terenie woj. krakowskiego od 1—24 godzin, za jedną godzinę pracy .	5,90
	za każdą następną godzinę po upływie 24 godzin .	2,46
5.	Za dostarczenie konia wierzchowego bez rzędu, z obsługą, paszą dla konia, na terenie woj krakowskiego od 1—24 godzin, za jedną godzinę pracy	3,73
	za każdą następną godzinę po upływie 24 godzin .	1,55

6. Za dostarczenie pary koni wierzchowych bez rzędu z obsługą i paszą dla koni na terenie woj. krakowskiego, od 1—24 godzin, za jedną godzinę pracy . zł 5,66
za każdą następną godzinę po upływie 24 godzin 2,36

7. Za dostarczenie konia jutrznego z rzędem, obsługą i paszą dla konia, na terenie woj. krakowskiego, od 1—24 godzin, za jedną godzinę pracy . . . 3,85
za każdą następną godzinę po upływie 24 godzin 1,60

8. Za dostarczenie pary koni jutrznych z rzędem, obsługą i paszą dla koni, na terenie woj. krakowskiego, od 1—24 godzin, za jedną godzinę pracy 5,90
za każdą następną po upływie 24 godzin . . . 2,45

9. Za czas postoju furmanki jednokonnej, ponad dwie godziny, za każdą następną godzinę postoju, na terenie woj. krakowskiego 3,73

10. Za czas postoju furmanki dwukonnej, ponad dwie godziny, za każdą następną godzinę postoju, na terenie woj. krakowskiego 5,66

11. Dla miast wydzielonych, tj. Krakowa, Nowego Sącza, Tarnowa i Zakopanego, powyższe stawki ustala się o 20% wyższe.

Za Prezydium WRN.: **Dobieszak Ryszard,** Przew.

CZĘŚĆ II.

PUBLIKACJE:

62

OGŁOSZENIA

dotyczące postępowania wywłaszczeniowego.

Na tablicy urzędowej Prezydium W. R. N. w Krakowie, w budynku przy ul. Basztowej 22, zostały wywieszone w czasie od 10 do 24 stycznia 1954 r. następujące ogłoszenia:

1. Obwieszczenie Prezydium P. R. N. w Miechowie z dnia 9. 12. 1953 r. L. S. A. S. 16/7/53 o wszczęciu postępowania wywłaszczeniowego odnośnie nieruchomości, położonej w Miechowie, Rynek 14/15, o powierzchni 992,6 m², na rzecz Pow. Zakładów Mleczarskich.
2. Orzeczenie Prezydium W. R. N. w Krakowie z dnia 10. 12. 1953 r. L. S. a. IV/59/232/53 o wywłaszczeniu na cele użyteczności publicznej nieruchomości położonej w Nowym Sączu, przy ul. Nawojowskiej Nr 29.

Uruchomienie urzędu p.-t. Biały Dunajec

Z dniem 31 grudnia 1953 r. uruchomiono urząd pocztowo-telekom. VII klasy Biały Dunajec, pow. Nowy Targ, woj. krakowskie. Do miejscowego obszaru pocztowego, wymienionego urzędu p.-t. włącza się gromadę Biały Dunajec wraz z przysiółkami, którą równocześnie wyłącza się z zamiejscowego obszaru pocztowego urzędu p.-t. Poronin.

Do zamiejscowego obszaru doręczeń włącza się przysiółki: Gliczarów Średni, Gliczarów Dolny, które wyłącza się równocześnie z zamiejscowego obszaru doręczeń, urzędu p.-t. Poronin. Dańsk Górny, który wyłącza się z zamiejscowego obszaru doręczeń urzędu p.-t. Szaflary, oraz Leszczyny i Sieradzkie, które wyłącza się z zamiejscowego obszaru pocztowego agencji p.-t. Zubsuche.

Godziny urzędowe w zewnętrznej służbie p.-t. ustala się od godziny 8—13 w dni powszednie, oraz od 9—11 i 15—16 w niedziele i święta.

Uruchomienie agencji p.-t. Otela

Z dniem 31. 12. 1953 r. uruchoniono agencję p.-t. Otela, pow. Olkusz, wojew. krakowskie. Do obszaru pocztowego wymienionej agencji p.-t. włącza się gromadę Otela, którą równocześnie wyłącza się z zamiejscowego obszaru doręczeń urzędu p.-t. Żarnowiec n. Pilicą.

Godziny urzędowe w zewnętrznej służbie ustalą się: a) w służbie okienkowej od godz. 8—11 w dni powszednie, zaś w niedziele i święta od godz. 9—11; b) w służbie doręczeń agenta od godz. 11—15 w dni powszednie.

Prenumerata roczna wynosi 18 zł. — Półroczna 10 zł. —
Wszelkie należności z tytułu prenumeraty, ogłoszeń oraz z zakupna poszczególnych egzemplarzy uiszczać należy do Narodowego Banku Polskiego Oddział IV Kraków na konto Nr 381/420/163.1 Dział 8 Rozdział 13b dochody budżetu terenowego. — Reklamacje z powodu nie otrzymania poszczególnych numerów Dziennika Urzędowego Wojew. Rady Nar. należy wnosić niezwłocznie po otrzymaniu następnego kolejnego numeru. Późniejsze reklamacje będą uwzględnione tylko po uiszczeniu ceny reklamowanego numeru. — Drobne ogłoszenia o utracie dokumentów ryczałt 10.50 zł od jednego dokumentu oraz po 1,50 zł od każdego dalszego dokumentu.

ODBIORCA: Opłata pocztowa uiszczona gotówką

Adres Redakcji i Administracji: „Dziennik Urzędowy W. R. N.". Kraków, ulica Basztowa L. 22.

Drukarnia Związkowa w Krakowie, ul. Mikołajska 13
Nr zam. 94 - 8. 1. 1954 - M-5-15511 - 1.400 - Objęt. 4 str., druk. 61×86 V kl., 60 gr.
Cena egzemplarza 0,90 zł.